

holder mig altsaa overbevist om, at dersom denne Post bliver staaende saaledes, som den er vedtagen ved anden Behandling, vil det Formaal, de ærede Herrer have tænkt sig at naae, nemlig, at en Forhandling bliver aabnet med Communen, og at denne derefter erklærer sig villig til at hve et Bidrag, ikke kunne naaes. Det kan kun naaes derved, at der er No og Tid til at komme til en virkelig Overeenskomst; kun efterat en saadan er sluttet, kan der blive forelagt Rigsdagen det nødvendige Lovforslag om denne Sag, og paa Basis af et saadant særligt Lovforslag kan en ny Tingenes Tilstand staves. Dersom det altsaa ikke kan ventes, at der paa det her givne Grundlag kan blive truffet en saadan Overeenskomst, og naar der heller ikke gennem Finantsloven er givet, eller efter min Overbeviining bør gives noget Paalæg til Ministeren om at standse Theatrets Drift, vil Følgen af at lade Posten være uforandret simpelthen blive den, at vi, forsaavidt det ikke maatte lykkes Ministeren at tilveiebringe en saadan Besparelse i Theatrets hele Deconomi, som han selv har erklæret for fuldkommen umulig, og som jeg maa tilstaae, at alle de, som jeg har hørt, og som have kjendt disse Anliggender, have erkjendt for meget usandsynlig, ville komme til i næste Samling at bestæftige os med en Tillægsbevilling til Theatret for dette Aar. Dette vil blive den nødvendige Følge, thi Theatret vil ikke kunne standses; det vil her faae Penge til de første Maaneders Udgifter, men derefter maa Ministeren, forsaavidt Sligt kan forudsæes, forelægge Thinget et særligt Tillægsbevillingslovsforslag, og dette synes mig dog at være Noget, hvorpaa vi ikke videre kunne ønske at komme ind. Efter det, der nu er fremkommet her i Salen, kan det ikke betvivles, at Ministeren vil tage denne Sag under den allergrundigste Overveielse, hvad jeg forøvrigt maa sige, at jeg troer bestandigt er stæet, naar der har været nogen Opfordring i den Henseende. Der har tidligere været nedsat Commissioner til at behandle dette Anliggende, og jeg har selv engang været Medlem af en saadan, saaledes at jeg veed det med Sikkerhed, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke for mit eget Vedkommende har en saa stor Tillid til Resultatet af slige

Commissioners Virksomhed, som flere ærede Medlemmer; dog deri kan jeg jo meget godt tage feil. I alt Fald er det klart, at der er ikke saa Medlemmer her, som ønske, at en saadan Undersøgelse maa blive foretagen, og den ærede Minister har selv erklæret, ikke alene, at han i den Henseende vilde give efter for det fremsatte Ønske, men at det var hans egen Ansættelse, at dette var den rigtige Veie at gaae, og naar det er Tilfældet, saa forekommer det mig, at man indtil næste Aar med fuldkommen Nøilighed kan lade Tingene staae paa det Standpunkt, hvorpaa den efter Ministerens Forslag vil komme, da vi sikkert kunne vente, at der til den Tid vil blive forelagt Forslag til en endelig Ordning af dette Forhold. — Om det Forslag, der er stillet under Nr. 31, og som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har berørt, har jeg tidligere tilladt mig at udtale mig. Jeg kan meget godt forstaae det ærede Medlems Standpunkt i Sagen, men jeg troer, at han gaaer for vidt ved at fastholde det Forslag, som blev vedtaget ved anden Behandling. Den Hensigt, det ærede Medlem har, vil i det Væsentlige allerede opnaaes ved, hvad Ministeren her har foreslaaet, men det Forslag, det ærede Medlem forsvarede, gaaer videre, thi det affræer Bestyrelsen Evne til at afholde Udgifter, som meget let kunne blive af overordentlig stor Vigtighed for videnskabelige Formaaes Fremme. Dette har dog aabenbart ikke været det ærede Medlems Mening, ligesom jeg heller ikke haaber, at det ærede Thing vil gaae ind derpaa.

Bale: Jeg kan ikke troe Andet, end at det maa være gaaet flere ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at den Udtalelse, som vi hørte af den ærede Ordfører, maa være særdeles kjærkommen for de Medlemmer, der have taget den Beslutning at fastholde deres Afstemning ved 2den Behandling. Sagen er nemlig den, at den Udfigt, den ærede Ordfører henpegede paa, at der muligen vilde komme en Overeenskomst tilstede mellem Statskassen og Kjøbenhavns Communalbestyrelse, har jeg aldrig nogensinde hørt saa bestemt udtalt, som nu fra den ærede Ordførers Side. Nu er det ikke saa, at jeg mener, at det derfor er